

[AccueilRevenir à l'accueilCollectionMythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567CollectionMythologia, Venise, 1567 - Livre IIIItemMythologia, Venise, 1567 - III, 08 : De Rhadamantho](#)

Mythologia, Venise, 1567 - III, 08 : De Rhadamantho

Auteurs : Conti, Natale

```
", "author_name_items": "Auteurs", "author_size_items": "16px", "title_size_items": "16px" } }, new UV.URLDataProvider()); /* uvElement.on("created", function(obj) { console.log('parsed metadata', uvElement.extension.helper.manifest.getMetadata()); console.log('raw jsonld', uvElement.extension.helper.manifest.__jsonld); }); */ }, false);
```

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[24\] : De iudicibus inferorum](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre III

[Mythologia, Francfort, 1581 - III, 08 : De Rhadamantho](#)

est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre III

[Mythologie, Lyon, 1612 - III, 08 : De Rhadamanthe](#)

est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre III

[Mythologie, Paris, 1627 - III, 09 : De Rhadamanthe](#)

est une transformation de ce document

[Afficher la visualisation des relations de la notice.](#)

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

ἔτι δὲ τὰς ἀποδείξεις τῶν δίκων, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀρχαίοις, οὕτως ἐστὶν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, ὅτι δὲ τὰς ἀποδείξεις, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀρχαίοις, οὕτως ἐστὶν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς.
Ego sane vel vobis prior cum hæc ipsa cognouerim, filios meos iudices institui, duos quidē ex Asia Minoem ac Rhadamanthum; vñ ex Europa Aeacum. Atque ne omnia hic ascribam, eorum quæ sequuntur hæc est sententia: hi ergo postquam mortui homines eò accesserint, iudicabūt in prato, & in triuio, ex quo geminæ procedant viæ, altera ad Tartarū, altera ad insulas beatorum. Asiaticos Rhadamanthus; eos vero, qui ex Europa accedent, Aeacus iudicabit. Minoi illud erit muneris, vt siquid fuerit ambiguum diiudicet, vt quā iustissimum fiat iudicium, ac legitimē in posterum animæ demittantur. Hæc sunt illa, quæ traduntur de Minoe infectorum iudice ab antiquis, quæ spectant ad id, de quo agitur, negotium. Nunc de reliquis iudicibus transigamus.

10

De Rhadamantho.

Cap. VIII.

Rhadamanthum etiam Iouis Asterii & Europe filium ob singularem prudentiam & æquitatem animarum fuisse iudicem antiqui scriptores tradiderunt. Hunc aiunt omnium hominum suæ ætatis fuisse temperantissimum, cuius temperantiam admiratus Theognis, hæc de illo cecinit;

10

ὅς δ' ἐν τῷ πρῶτῳ πρὸς τὸν θεὸν ἔειπεν, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀρχαίοις, οὕτως ἐστὶν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς.

Ἰσχυρὸς δὲ δίκης ἀνδρῶν ἐστὶν ὁ θεός.

Quorum carminum sententia hæc est.

Non tibi si ipsius temperantia sit Rhadamanthi,

Pluraque cognosceas Aeolide Sisypho.

Fuerunt enim, vt constat, legumlatores Cretensium antiquissimi, viri optimi ac iustissimi; inter quos hi dicuntur excelluisse. Erat Rhadamanthus præfectus inquirendis criminibus præcipuè, quæ quis in vita commisisset, vt testatur Virgilius lib. sexto;

Gnosius hæc Rhadamanthus habet durissima regna.

Castigatque, auditque dolos, subigitque fateri

Quæ quis apud superos furto latatus inani,

Distulit in seram commissa piacula mortem.

30

Hic & Aeacus virgam tenere solebant dum iudicarent, vt scripsit Plato in Gorgia. Memorix prodidit Cicero lib. primo. Tusculanarum Disputationum, quod dixit & Plato in Socratis Apologia, non hos solos fuisse iudices apud inferos, sed etiam Triptolemum iis fuisse additum. Sic enim scribit Cicero: id multò iam beatius est, te, cum ab iis, qui se iudicum numero haberi uolunt, euaseris, ad eos venire, qui verè iudices appellètur, Minoem, Rhadamanthum, Aeacum, Triptolemum, conuenireque eos, qui iusse & cū fide vixerint. Rhadamanthum tamen exulem è patria profugisse scribit Isacius, quia fratrem suum interfecisset; ita enim inquit; *ἡ δὲ πόλις ἀπέλαυνεν τὸν ῥαδάμανθυν, ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπέλαυνεν τὸν ἀδελφόν, ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπέλαυνεν τὸν ἀδελφόν, ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπέλαυνεν τὸν ἀδελφόν.* Post Amphitryonis mortem profugit Rhadamanthus, quia fratrem occidisset, è Creta: atque in Ocaleam Iegonix ciuitatem profectus Alcmenam duxit uxorem. Illud est proprium virtutis, vt viri boni patriam ubique inueniant; neque vllus est locus honorificus, quin pateat virtutis: quare qui se in aliquem locum, vt propriam patriam includendum putat; aut qui, nisi ubi natus est, se viuere non posse arbitratur, is omnino vel ani-

40

R. 2 mi

Mythologia.

mi vel consilii est inops; cum solis plantis natura propriam patriam traderit, ubi illas affixit. Nunc de Aeaco dicamus.

De Aeaco.

Cap. I X.

AEacus & ipse mortuorum iudex, ex Aegina Asopi filia & Ioue natus esse dicitur, quam in ignem cōuersus compresit, ut innuit Ouidius in libro sexto maioris sui operis, in his;

Aureus ut Danaen, Asopida luserit ignis.

- 10 compresit enim illam in insula Aegina, quae ita ab ipsa vocata est. Fama est Aeginae colonos aliquando vniuersos morbo fuisse absumptos, ita ut solus Aeacus fuerit superstes: qui cum, ut aiunt, grauiter ferret insulae solitudinem Iouem precatus est, utpote Iouis filius, ut aliquo pacto homines reparet, cum ita inquit apud Ouid. lib. 7.

Iupiter o dixi, si te non falsa loquuntur

Ille sub amplexus Asopidos Aeginae

Nec te magne pater nostri pudet esse patrem,

Aut mihi redde meos, aut me quoque conde sepulchro.

- Iupiter illius precibus commotus formicas, quae in annosa quercu & vacua vagabantur, in hoies mutauit, ut testatur idē poeta. & Hesio. in Theogonia, qui inquit;

Μῦντα δὲ δὲ χαλκῶ, πατὴρ δὲδραυε θυῶντι

δατὶς δὲαυ μὲρροντι ἐπὶ τῶν ἐνδὲν ῥέον,

ἐνδὲ δὲδραυ πύλον, ἐνδὲ δὲδραυ γυνῆας.

ἐπὶ δὲ τῶν πύλων ζῆντας εἰας ἀμφιλλαντας.

Solus tristis erat: hominum sator, atq; Deorum,

Insula quas habuit formicas, protinus omnes

Hae homines facit, ut mas est, aut femina in illis.

Hi falsas primum sulcarunt puppibus vndas.

- 30 Tanta fuit autoritatis & exstimationis Aeacus, ut cum diuturna siccitate vniuersa Graecia laboraret, responsum sit a Pythia his, qui Delphos ea de causa legati accesserant, placandum esse Iouem: quod facile impetrari posset, si de precatore Aeaco uterentur; qua re impetrata Ioui Panellenio templum fuit erectum, ut diximus. Huic tres filii fuisse dicuntur a duabus mulieribus Phocus ē filia Nerei Psammathe, Telamon & Pelus ex Endaide filia Chironis, quas uxorem duxit, ut testatur Isacius. Nunc quid significant hi iudices perquiramus. Vbi Patres alicuius flamina expleuerint, ac mortis instat dies, tunc animus morituri hominis, uti dicebam, id futurum praefagiens, vniuersam vitae suae rationē examinat: atque ad praesentiam & iudicium cōscientiae, ut ita dixerim, omnia antiqua peccata renocat. Nam cum animae nostrae partim rationem dominari dicant sapientes, partim rationi illam minime obtemperare, rursus experta rationis pars in iracundiam propensa est, pars alia appetentia ducitur. Hi iudices igitur primi, siquid per iracundiā, aut per huiusmodi animi affectus perpetratum sit, aut si per appetentiam illegitimē, diiudicant. His accedit ratio ipsa pro Minoe, quae rursus si quid a prioribus iudicibus non sit discussum, aut siquid sit ambiguum, examinat. Quare si quis se grauissima scelera aduersus sanctam Dei religionem, vel aduersus patriae incolamitatem, vel aduersus eos, quibus plurimum pro acceptis beneficiis debebat, commisisse inuenerit per iram, aut per auaritiam,

AUC